

معاون اول رئیس‌جمهوری خبرداد
**رئیس دولت اصلاحات برای
نظام سینه سپر کرد**

گروه سیاست: اسحاق جهانگیری، معاون اول رئیس‌جمهوری، روز گذشته در جلسه شورای اداری استان یزد با بیان اینکه انقلاب اسلامی صرفاً یک میراث سیاسی نبود بلکه سرفصل جدیدی برای زندگی مردم ایران در پایان قرن بیستم و آغاز قرن...

صفحه ۲

یکشنبه ۱۵ بهمن ۱۳۹۶ - ۱۷ جمادی الاول ۱۴۳۹ - ۴ فوریه ۲۰۱۸

دبیر کمیسیون مبارزه با مفاسد اقتصادی درباره بابک زنجانی مطرح کرد

پیشنهاد تاخت پول گمشده با اعدام

فاچاقچیان کالا پس از دستگیری، زندان خواب اجبر می کنند

گفت‌وگو با عزت‌الله ضرغامی
**اعترافات ۸۸ چگونه
پخش شد**

صفحه ۶

رئیس دادگاه انقلاب تهران خبرداد
**برخورد شدید با برداشتن
روسی در خیابان**

گروه سیاست: تازه‌ترین تحول درباره ماجرای موسوم به «دختران خیابان انقلاب» گفت‌وگویی است که رئیس دادگاه انقلاب تهران، حجت‌الاسلام غصنفرآبادی با خبرگزاری تسنیم انجام داده و این افراد را قانون‌شکنانی معرفی کرده...

صفحه ۲

سال پانزدهم - شماره ۳۰۷۸ - ۱۶ صفحه - ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

تغییرات جامعه را ببینیم

احمد شیرزاد - استاد دانشگاه

قوانینی داریم که تنها روی کاغذ وجود دارند. اعتبار هر قانون به اجرای آن است. قانونی که اجرا نشود، با نبودن آن فرقی ندارد. دیر زمانی از پیدایش تلفن همراه نگذشته بود که این کالا به ایران راه یافت. در ابتدا شبکه محدودی از ارتباط‌ها در تهران بود و تعدادی از مدیران دولتی با استفاده از دستگاه نوظهور تلفن همراه به رتق و فتق کارها در حین جابه‌جایی از محلی به محل دیگر می‌پرداختند. مجلس وقت (کمانم مجلس چهارم بود) قانونی تصویب و استفاده از تلفن همراه از سوی مدیران دولتی را ممنوع کرد. نمایندگان انقلابی مجلس این کالا را چیزی لوکس و غیرضروری می‌پنداشتند که مدیران رفاه‌زده دولتی با استفاده از آن قصد اشرافی‌گری و به‌نمایش گذاشتن قیاس وفادار را داشتند. جامعه هم کم‌و‌بیش همین دیدگاه را داشت. اصطلاح «لنگه‌کفشی که در کوششان می‌گذارند» برای تمسخر پولدارهایی که قبل از دیگران به گوشی تلفن همراه دسترسی یافته بودند، از سوی برخی از شهروندان روا داشته می‌شد. این دوران طولانی نبود و حدود دو، سه سال تلفن همراه همه‌گیر شد و شبکه آن گسترش یافت. امروز بعد است شهروندی زیر خط فقر را بتوان یافت که تلفن همراه نداشته باشد. آن قانون به ضرورت آثار بودجه‌ای و اینکه جامعه هدف آن مدیران دولتی بودند، در کوتاه‌زمانی منسوخ شد و امروز یادکردن از آن زمان حالتی از مطایبه و خنده بر گذشته‌ها دارد؛ اما تصور کنید که همان قانون به جای مدیران، ممنوعیت استفاده از تلفن همراه را برای همه شهروندان وضع کرده بود و دست‌برفضا کسانی هم در جامعه بودند که به دلالی استفاده از تلفن همراه را نوعی «قرتی‌گری» و «همراهی با فرهنگ منحط غربی» تلقی می‌کردند. در این صورت قانونی را از دیرباز داشتیم که تنها صورتکی از عبارت‌ها در متون قانونی بود که در عمل مورد تمسخر و کنایه شهروندان قرار می‌گرفت و تمام شهروندان از هر گروه و طبقه‌ای را با «وجدان راحت» به شکستن قانونی رنگ‌باخته وامی‌داشت. قانون دیگری از همین دست برای همه ما آشناست، «قانون منع استفاده از تجهیزات دریافت از ماهواره» که مردم به طور خلاصه به آن قانون ماهواره می‌گویند. این قانون وضع شد تا به نیروهای انتظامی اجازه دهد بشقاب‌های دریافت از ماهواره را از پشت‌بام‌ها برچینند و مردم نتوانند آزادانه به کانال‌های متعدد ایرانی و خارجی که انحصار تبلیغاتی صداوسیما را می‌شکست، دسترسی داشته باشند. فرض قانون‌گذاران این بود که در هیچ خانه‌ای مسلمانی پیدا نمی‌شود که بچه‌ها را متوجه قبح استفاده از ابتدال فرهنگی برخی از شبکه‌ها کند و اگر مأموران حکومت اقدامی نکنند، جامعه در فسق و فساد درخواهد غلتید؛ همان فرضی که برخی از نیروهای مذهبی درباره تمام ابزارهای ارتباطی از رادیو گرفته تا ویدئو و اینترنت داشتند و دارند. در آن سال‌ها قانون ماهواره با فراز و نشیب اجرا شد و هرازچندگاهی خبر می‌رسید که مأموران به ساختمانی ریخته‌اند و در محلی بشقاب‌ها را جمع‌آوری و معدوم کرده‌اند. مأموران از این در می‌رفتند و تصاب‌ها از آن در دیگر می‌آمدند و حتی یک شب برنامه استفاده مردم از شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای تعطیل نمی‌شد. تنها خسارتی بر جا می‌ماند و هزینه‌ای از جیب مردم بر اقتصاد ملی تحمیل می‌شد. قانون ماهواره هنوز جز قوانین مصوب جمهوری اسلامی است. اما هیچ‌گاه نتوانست رفتار حتی یک شهروند مصمم به استفاده از ماهواره را تغییر دهد. یک بار در زمان مجلس ششم تلاش شد تا آن قانون به نوعی رقیق‌سازی شود و از حضور مأموران در ساختمان‌های مردم جلوگیری شود.

ادامه در صفحه ۴

بازتاب

کارشناسی گزارش تفریغ بودجه ۹۵

درحالی میانگین نرخ فروش هر مترمکعب گاز بر اساس آیین‌نامه اجرائی تبصره ۱۴ قانون بودجه ۹۵ را ۱۵۰ تومان در نظر گرفته است که طبق بررسی‌های من، این عدد بر اساس تبصره بند «ب» ماده (۲) این آیین‌نامه در سال ۹۵ برای مشترکان خانگی، تجاری و صنایع کوچک و صرفاً برای هشت ماه اول سال در نظر گرفته شده و در نهایت میانگین قیمت سالانه گاز مصرفی مشترکان حدود صد تومان محاسبه می‌شود؛ بنابراین تعمیم نرخ ۱۵۰ تومان برای کل مصرف‌کنندگان درست باشد. به نظر اگر آقای حسن‌شاه یک‌بار به سایت اینترنتی شرکت ملی گاز سر می‌زد یا قبض گاز مصرفی خود را دقیق مطالعه می‌کرد، به‌روشنی نرخ‌های قانونی گاز را که در پشت قبوض همه مشترکان درج شده است، می‌دید و دیگر به‌راحتی از «بی‌منطقی» و «بی‌ضابطه‌بودن» مبنای محاسبه صورت‌حساب گاز نمی‌نوشت. طبق اطلاعاتی که از شرکت ملی گاز دریافت کردم متوسط قیمت فروش گاز بر مبنای عملکرد واقعی شرکت‌های گاز استانی و نرخ‌های قانونی مندرج در صورت‌حساب مشترکین گاز و صورت‌های مالی آنها برای سال ۱۳۹۵ حدود ۱۰۰ تومان بوده که براین اساس، مجموع مبالغ حاصل از فروش گاز حدود ۱۸ هزار میلیارد تومان می‌شود. البته آقای حسن‌شاه باید به این نکته نیز توجه کند که اساساً حدود یک‌سوم از کل گاز مصرفی کشور در سال ۹۵، یعنی حدود ۶۱ میلیارد مترمکعب، سهم مصرف نیروگاه‌های برق حرارتی بوده که در حساب‌های دولتی تهاژت شده و شرکت ملی گاز از این بابت ورودی نقدی نداشته و جزء درآمدهای این شرکت محاسبه نمی‌شود...

ادامه در صفحه ۱۴

سعید ساویز
کارشناس حوزه انرژی

برف بارید، کمبود آب باقی است

ویژگی طبیعی این سرزمین است. بنابراین لازم است الگوی زیست‌خودمان را با خصوصیات این سرزمین تطبیق دهیم. طرف دیگر موضوع کمبود آب که نسبت به طرف اول از اهمیت بیشتری برخوردار است، زیادی مصرف است. بدیهی است که چنانچه مصرف بر عرضه فزونی بگیرد، کمبود ظاهر می‌شود. هرچند در سال‌های گذشته به‌صورت موضعی با خشک‌سالی‌هایی مواجه شده‌ایم اما حکایت کمبود آب در ایران به بالا‌بودن میزان تقاضا و مصرف آب برمی‌گردد. درحال حاضر میزان مصرف آب در کشور حتی نسبت به ارقام قبل از خشک‌سالی هم بیشتر از حد توان منابع آبی است. بنابراین در یک نگاه خیلی کلان برای رسیدن به تعادل در عرضه و تقاضای آب، چاره‌ای نیست جز آنکه از میزان مصارف آب کاسته شود. راهبرد اساسی برای کاهش مصرف آب چیست؟ و مهم‌تر از آن، چه کسانی مخاطب اصلی چنین راهبردی قرار می‌گیرند؟ در این زمینه عبارت‌هایی را از این دست زیاد می‌شنویم: «اگر مردم در مصرف آب در منازل صرفه‌جویی کنند، گذار از بحران آب امکان‌پذیر می‌شود» یا «برای کاهش مصرف آب باید برای مردم فرهنگ‌سازی شود». اما قبل از فرهنگ‌سازی باید به این سؤال پاسخ داد که چه چیزی را باید فرهنگ‌سازی کرد؟ در اینکه فرهنگ صرفه‌جویی در مصرف آب باید در جامعه ترویج شود، هیچ‌گونه شکي وجود ندارد، اما نکته مهم در اینجااست که در رویارویی با شرایط کنونی منابع آبی کشور صرفه‌جویی مردم برای درمان درد کفایت نمی‌کند. آنچه بسیار تأثیرگذارتر و بااهمیت‌تر خواهد بود، تغییر در ساختارهای تولید اقتصادی کشور است.

ادامه در صفحه ۴

علی باقری
دانشیار مهندسی
منابع آب تربیت‌مدرس

کمبود آب در شرایط کنونی کشور بیشتر به فزونی مصرف برمی‌گردد تا نقصان بارش. از این رو با وقوع یک پدیده بارش برف سنگین یا باران کافی نباید از اصلاح الگوی مصرف غافل شویم. در روزهای اخیر بیشتر مناطق کشور شاهد بارش برف و باران سنگین بوده‌اند. فارغ از تمام مشکلاتی که بارش برف به‌دنبال داشت، این موضوع باعث نشاط و سرزندگی مردم شد. برخی نفس راحتی می‌کشند که مشکل کم‌آبی که تا یک هفته پیش به‌شدت همه را نگران کرده بود، مرتفع شده است. از سویی دیگر مسئولان وزارت نیرو تأکید می‌کنند این بارش‌ها تأثیری در وضعیت حاد منابع آبی کشور نداشته‌اند. به‌راستی رمز این پارادوکس کجاست؟ معادله کمبود آب دو طرف دارد. یک طرف آن عرضه آب است که به وضعیت بارش‌ها برمی‌گردد. روایت‌ها درباره روند بارش‌های کشور متفاوت است. براساس آمار بلندمدت، حجم آب تجدیدشونده کشور حدود ۱۳۰ میلیارد مترمکعب تخمین زده می‌شد. براساس آمار سال‌های اخیر تخمین زده می‌شود از این حجم حدود ۱۰ درصد کاسته شده باشد. در هر صورت، واقعیت آن است که میانگین بارش در ایران حدود یک‌سوم میانگین جهانی است. از این رو ایران یک کشور نیمه‌خشک محسوب می‌شود و این موضوع نه به‌عنوان نقطه ضعف بلکه به‌عنوان

حرف اول

ابرهایی که بارور نمی‌شوند

حجت رضاییان - روزنامه‌نگار و مترجم

علم بارورسازی ابرها به عنوان شاخه‌ای از علم تعدیل وضع هوا، مجموعه‌ای از فناوری‌های ایمن، علمی و ثابت‌شده برای افزایش بارش، کاهش خسارات ناشی از تگرگ و مه و راهکارهایی برای مقابله با آلودگی هواست که از ۶۰ سال گذشته تاکنون در ۴۰ کشور جهان استفاده می‌شده است. ۱۰ هزار میلیارد مترمکعب آب در ایران سالانه ۱۰ هزار میلیارد مترمکعب آب باکیفیت که قابلیت تبدیل‌شدن به بارش را دارند، از آسمان کشورمان خارج می‌شود. این در حالی است که بارورکردن ابرها از «رزان‌ترین راه‌های مقابله با خشک‌سالی» است و خسارات جانبی و پیامدهای گسترده زیست‌محیطی سایر روش‌ها را ندارد. این شیوه افزایش بارش برای نخستین‌بار در ایران از سال ۱۳۵۴ تا ۱۳۷۵ از سوی یک شرکت کانادایی در حوضه آبریز سدهای کرج و جاجرد به‌کار گرفته شد. در آن زمان، شاهد رشد ۱۸ درصدی بارش در مناطق مورد نظر بودیم، اما پس از آن به دلیل کمبود منابع مالی و دراختیارنداشتن هواپیماهای عملیاتی به مقدار کافی فعالیت‌های مرتبط با این فناوری کاهش یافت.

تجربه چین را نادیده نگیریم

این در حالی است که کشورهایی از جمله چین، استرالیا، تایلند و بسیاری کشورها که دارای متوسط بارش سالانه بیشتر از ما هستند، در این زمینه فعالیت‌های گسترده‌ای دارند که شاید بهترین مثال و نمونه موفق آن، کشور چین باشد. آب‌وهوای بیچینگ در سال ۲۰۰۸، در روز هشتم آگوست - یعنی روز افتتاحیه بازی‌های المپیک - بارانی پیش‌بینی شده بود. در همین زمان دفتر تعدیل شرایط آب‌وهوای بیچینگ، زمان بسیاری را صرف جلوگیری از بارش در این روز خاص کرد و حتی پس از آن، دولت چین آسمانی بدون ابر را وعده داد؛ قولی که به آن عمل شد و چینی‌ها این شاهکار را با استفاده از هزار و ۱۰۴ راکت که از ۲۱ سایت پراکندگی بارش در چین پرتاب شد، انجام دادند (www.universetoday.com). این روش در مناطقی با حداقل میزان شرعی که ابرهای کم‌آب‌آلود دارند، نیز اجرائی است. بیان هنگامی اتفاق می‌افتد که رطوبت در اطراف ذرات طبیعی در ابرها جمع شوند و ابر به سطح اشباع برسد. در این زمان ابر دیگر نمی‌تواند رطوبت را در خود نگه دارد و بارش آغاز می‌شود. بارورسازی ابرها به این روند از طریق «هسته» اضافی که در اطراف آن آب جمع می‌شود، به خوبی کمک می‌کند.

ادامه در صفحه ۶

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه آخر

رجوع به صفحه ۳

رجوع به صفحه ۱۵

رجوع به صفحه ۴

رجوع به صفحه ۵

مستندوق ضمانت صادرات ایران

برادر گرامی جناب آقای شریف فتوحی

مصیبت درگذشت مادر گرامیتان را به جناب‌عالی

و خانواده محترم تسلیت عرض می‌کنیم. از خداوند

سبحان برای آن مرحومه علو درجات و برای شما

و سایر بازماندگان صبر و اجر آرزو مندیم.

سید محمود حسینی، محمدحسین اژدری

ایوب درویشی، حجت‌الله میرزایی

سیدرسول حسینیان، سیدعباس تقوی و مهدی رحمانیان